

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 65
din 21.01.2008

Dosar nr: 704/2007

Petiția nr: 14655 din data de 07.11.2007

Petent: S P

Obiect: petentul consideră că comunitatea evreiască a fost discriminată prin actele antisemite din cadrul emisiunii din data de

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. S P

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. C V T în cadrul emisiunii din data de

I.3. Procedura de citare

Procedura de citare a fost îndeplinită la data de 15.01.2008, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată. Petentul a fost reprezentat, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Potentul arată că în cadrul emisiunii din data de C V T a făcut o prezentare în stilul fascist al lui Goebells, pe tema deschiderii dosarelor CNSAS ale înalților prelați ortodocși", petentul prezentând cu titlu exemplificativ câteva dintre acestea: „Tismăneanu și Patapievici, „doi evrei” sunt vinovați de discreditarea patrioților români”, „Evreii au adus cu tancurile rusești comunismul în România”. După citare, petentul a comunicat că nu se poate prezenta, fiind nedeplasabil, însă va fi reprezentat de dr B L , și a mai arătat că în opinia sa Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării are menirea să sancționeze public asemenea comportamente.

III. Motivele de fapt și de drept

În drept, Declarația Universală a Drepturilor Omului în articolul 7 prevede că: „Toți oamenii sunt egali în fața legii fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încalca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare”.

libertățile proclamate în (...). Declarație, fără nici o deosebire, în special de... rasă, de culoare, (...) de origine națională sau socială (...) sau decurgând din orice altă situație”.

În același sens, **Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice**, ratificat de România la 31 octombrie 1974 prin Decretul nr.212, publicat în „Buletinul Oficial al României”, partea I, nr.146 din 20 noiembrie 1974, prevede în **articolul 20 alin. 2** că: „**Orice îndemn la ură națională, rasială** (...) care constituie o incitare la discriminare, la ostilitate sau la violență **este interzis prin lege.**” **Articolul 26** prevede ca: „Toate persoanele sunt egale în fața legii și au, fără discriminare, dreptul la ocrotire egală din partea legii. În această privință legea trebuie să interzică orice discriminare și să garanteze tuturor persoanelor o ocrotire egală și eficace contra oricărei discriminări, în special de rasă, culoare, (...) origine națională sau socială (...) sau întemeiată pe orice altă împrejurare”.

Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, ratificată de România prin Decretul nr.345 din 14 iulie 1970, publicat în „Buletinul Oficial al României”, partea I, nr.92 din 28 iulie 1970, prevede în **articolul 2** „Statele părți condamnă discriminarea rasială și se angajează să urmeze, prin toate mijloacele potrivite și fără întârziere, o politică menită să elimine orice formă de discriminare rasială, să favorizeze înțelegerea între toate rasele și în acest scop:(...)b) fiecare stat parte se angajează să nu încurajeze, să nu apere și să nu sprijine discriminarea rasială practică de vreo persoană sau organizație, oricare ar fi ea;

Articolul 4 din Convenție prevede că „Statele părți condamnă **orice propagandă și orice organizații care se inspiră din idei sau teorii bazate pe superioritatea unei rase sau unui grup de persoane de o anumită culoare sau de o anumită origine etnică, sau care pretind să justifice sau să încurajeze orice formă de ură și de discriminare rasială și se angajează să adopte de îndată măsuri pozitive menite să elimine orice incitare la o astfel de discriminare sau orice acte de discriminare (...)**”

Constituția României prevede în **Articolul 30 alin.7** că: „Sunt interzise de lege (...) îndemnul la ură națională, rasială, de clasă, religioasă, incitarea la discriminare, (...) la violență publică, (...)”

De asemenea, în **articolul 16** privind Egalitatea în Drepturi, la **alin.1**, Constituția României prevede că: „**Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.**”

În drept, **conform art. 2 alin. 1** din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”, iar **alin 2** prevede că „sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare”. **Alin. (3)** prevede că „orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o

comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

Colegiul Director reține că dintre toate drepturile și libertățile garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de Protocoalele sale adiționale, **numai cu privire la libertatea de exprimare** art.10 parag.1 dispune că **exercitarea ei comportă îndatoriri și responsabilități**.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reafirmă prin jurisprudența sa că “libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din cerințele prioritare ale progresului societății și împlinirilor personale. Sub rezerva pragrafului 2 al art.10, ea acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis fără de care nu există, o societate democratică. (Hotărârea Curții Europene în cauza Oberschlick vs. Austria, para. 57). În aceeași ordine de idei, Curtea Europeană afirmă că “limitele criticii acceptabile sunt mai largi cu privire la politicieni decât în raport cu indivizii obișnuiți. Spre deosebire de cei din urmă, **politicienii trebuie să accepte în mod inevitabil și conștient verificarea strictă a fiecărui cuvânt și faptă** atat din partea ziariștilor cât și a marelui public și, în consecință, trebuie să dovedească un **grad mai mare de toleranță**, îndeosebi atunci când ei înșiși fac afirmații publice susceptibile de a fi criticate.

În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că “impactul potențial al mijlocului de comunicare este un element important și este de notorietate că **mijloacele de comunicare audio-vizuale**, au, de regulă, efecte imediate și puternice într-o măsură mai mare decât presa scrisă (vezi Hotărârea Curții Europene în cauza Purcell și alții vs. Irlanda). Mijloacele audio-vizuale au posibilitatea exprimării în imagini a unor înțelesuri pe care presa scrisă nu este capabilă să le răspândească. (Hotărârea Curții Europene în cauza Jersild v. Danemarca)

Art. 20 prevede la aliniatul 1 faptul că „**Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei**”, iar la art 27 searată că „**Termenul pentru introducerea cererii (n.n. la instanță) este de 3 ani și curge de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată putea să ia cunoștință de săvârșirea ei**”.

Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul Director, dezbătând excepția de tardivitate a introducerii plângerii la CNCD, a reținut faptul că petentul face vorbire despre o emisiune din 22 septembrie 2006 și faptul că petentul a depus plângere la data de 7 noiembrie 2007. Colegiul Director apreciază că potrivit art. 20 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, neexercitarea dreptului de petiționare în termenul de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei conduce la respingerea petiției ca tardiv introdusă. Totuși, potrivit art. 27, petentul are posibilitatea de a se adresa instanței în termen de 3 ani de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 19⁵ alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Clasarea petiției ca tardiv introdusă, potrivit dispozițiilor art. 20 al 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată
2. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte
3. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată Administrației Prezidențiale

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 1.02.2008